

אופנה

השאלוארים באים

ראיתם פעם אחד מבני-יודוננו הלבוש "שאלואר"? אלה המינסונים שלובשים הר מוסלמים הדתיים, ואשר בין בתי הרגליים שלהם מצויים קפלים צפופים היוצרים שק. התיר המערבי תופס את הבטן, מתקפל לשניים, ומתחיל לצווח בצחוק פראי — כשהוא מדיין לעצמו מה אפשר לעשות לתוך השק הזה שנה שלמה מבלי שאפילו יתמלא.

הרעיון הטמון במינסונים אלה אינו מעור גן בעולם הקולניארי, אלא הגניקולוגי דווקא. המוסלמים הדתיים מאמינים שר הנביא הבא ייוולד מגבר, וכנראה כדי לשמור על העולל מנחיתה טראומאטית על הקרקע בשעת הלידה, יצרו את המינצ נח הנ"ל. הפלח הצנוע הלובש בגד זה לא יכול לתאר לעצמו אפילו בחלומותיו הפרועים ביותר שמינסוני אלה הופכים אופנה לוהטת כדלקה בשדה-קוצים.

את הבשורה האופנתית הנוה הישר מר "חול", הביאה ארצה המעצבת ליוה בוקר, המייצרת אותם באופן בילעדי עבור ה" אופנאית אביבה פיבקו.

לובשים בגד זה עם עקב גבוה מאד וחולצה קטנטנה.

בתמונה מדגימה אביבה פיבקו את ה" שאלואר.

אביבה פיבקו והשאלואר

קוסמטיקה

פלומה בהירה

לא אתערב בשאלה אם מייחמצן מעור דדים צמיחת שער או לא, זאת יש לברר בשיחה של רק חמש דקות עם אשה המחמצנת מחלפותיה. אם כנותה תתיר לה — היא תשמח לגלות מה מייחמצן מעור ללים לשערה. בכל אופן, בבקשה המירשם של הקוסמטיקאיות, להבהרת איזורים בעלי פלומה כהה:

שקית אחת בלונדור 1+3 של ולה (להשיג בבתי מרקחת ובפרפרמריות), ל- ערבב בכארבע-חמש כפות מייחמצן 6%, לערבב בקערית זכוכית או פלסטיק, לא מתכות. התערובת צריכה להסמיך כמו קדם עדין, וגוונה הסגול מבהיר עד תכלת- בהיר תוך כדי פעולה ההבהרה. למרוח בעזרת מקלון, או ידית מייבשת-שיניים, ולהשאיר יל העור לשששים דקות למרות העיקצוץ. לשטוף בהרבה מים וסבון.

קרני השמש הם קטליוטור יוצא מן הכלל לפעולה. את הכתמים הלבנים, הנשארים על העור בעיקבות הטיפול, מורידים בעזרת שיפשוף נימץ במגבת להורמת הדם, והמתנה של כחצי-שעה. ניתן לחזור על הפעולה למחרת, אם העיקצוץ הוא ממש בלתי-ניסבל. להוריד את התערובת ולנסות לערבב תמיסה חדשה עם אחור מייחמצן גמור יותר. העור חייב להיות נקי מסל שומן לפני ההבהרה.

להשגת אפקט טיבעי, להבהיר עד בלונדר פלטינה ולא להפסיק את התהליך באמצע, כשהשער עדין בשלב הגייגלי.

אם האיזור מגורח — לא לשים קרם. לשים טאלק רגיל!

בישולים

פנטסיה מזורחת

האפלה שלא מן העולם הזה אפשר לעשות סביב צלחת אחת בעזרת גבינה לבנה מיוחדת, ולהם טרי בעל קרום פרוץ, הנראה כמו פיתה נפוחה.

את המירשם קיבלתי מרותי, אישיות ירושלמית אגדתית אשר אילו רק החשתה לי, הייתי מזמרת עליה זמירות מבאן ועד סוף העולם. סיפור כל פעליה, לא היה מתיר דף פנוי בשטח, והיא משחררת לי לפרסום רק מתכון. אבל — אם מכינים אותו כראוי אין דבר שיחמה וישנה לה. עושה שמה בראש, המאשר בבטן — המה צריך הבן-אדם יותר מזה?

ובכן, לוקחים 250 גרם גבינה שמנה 12%, מקצצים בפנים זר כוסברה טרי (דומה לפטרוזיליה בצורתה), ובצל ירוק קצוץ, שפיטה אדירה שומן זית, ומלח בלי קמצנות.

מערבבים הכל, וזורים את הדיאטה לפח, ואוכלים כמו חימום, בעזרת הפיתה. הא? אמרתי שזה טוב?

בריאות

שיניים מבהיקות

מי שרוצה לקחת ברצינות את נושא תחזוקת השיניים של ילדיו, זגם את שלו — בהודמנות החגיגית — מוזמן בזאת לקרוא את השורות הבאות.

רופאי-השיניים זועקים כבר דורות כי צריך לצחצה נכון את השיניים. בבית הספר מלמדים, וכל תינוק יודע, שמצח צחים בתנועות מלמעלה למטה, לסירוגין, וכו'.

בכל זאת, בדיוק את כל כובד הלחץ, אין שמים במקומות היותר נחוצים. היד מתרגלת באופן אוטומטי לתנועות שבלוי ניות, והעששת חוגגת.

בכדי להתגבר על בעיות הקניית הרגלי הצחצוח הנכונים, הומצא הפטנט הנחמד הבא.

מה עושים?

רצים לבית-מרקחת, מבקשים "כדורים צובעים אדומים לשיניים", נותנים אותם בפי הינוקא, ופוקדים עליו ללעוס. הנ"ל לועס ומרסק אותם היטב בשיניים, ולפי בקשה מפורשת יורק את העודף.

כעת השיניים אדומות-הרודות כשל דרקולה צעיר. כל החיידקים הטפילים תפסו צבע מוחשי.

נותנים בידי הרך מברשת ומישתה, מסי בירים לו שהמקומות היותר אדומים הם מירבצי המיקרובים, שאותם עליו לתקוף בויסטרית. אחרי עבודה מאומצת מצידו בודקים אם הרג היטב את כל הפושעים, אשר החומר הסודי המיוחד צבע אותם, וגילה את פרצופם האמיתי.

שימורי ליציס

טעם החיים

ליציס

כבר שנתיים אפשר לראות טיפין-טיפין, בעונה זו של השנה, כשהם סדורים בסלי סילות קטנות, את פירות הליצי הסיניים שאותם מגדלים בחלקות הניסיוניות של מכון וולקני בכמויות מיסחריות. בינתיים ניתן להשיג פרי זה במירבצי הכסף הר שמונים, קרי הסופרסלים של איזורי ה" יוקרה". המחיר הוא כ-40 ל" לקילו, ולא הוצאה ליומיום, אך בהחלט כדאית, ולו רק פעם אחת, כדי שלא למות בור.

טעמו כטעם גן-עדן, בניחוח מעורב של פירות טרופיים, ואינו דומה לשום פרי אחד.

באי המיסעות הסיניות התוודעו עוד קודם-לכן לפרי זה, המוגש להם באופן משומר מקופסאות. אבל אין להשוות טעם שימורים, טעים ככל שיהיה, לניחוח ול- בושם הפרי הטרי.

צבע קליפתו העצי-גמישה של הפרי הבשל הוא כגון היין ובמרכז הפרי, ש- גדולו כאגוז, גלעין גדול חלקלק כשל השסק.

טכס אכילת הפרי המשומר אינו מסובך. בוחרים בתנויות הסופרסל קופסה שעליה כתוב "ליצי בסיורופ קל". הליציס בסיורופ הכבד מצריכים שרייה של יומיים במים, שכן המתיקות ממש צורבת בגרון.

הליצי טטרי הוא סיפור, לוקחים את הפרי כשהעוקץ שלו מופנה כלפי הר פה, וקוטמים לו את חלקו העליון — כדי שליש מקליפת הפרי — בשיניים. את כל הפעולה מבצעים בשפתים סגורות, שכן הפרי מתין כמזרקה, לאחר-מכן, עדי יין בשפתים צמודות, לוחצים באצבע ובי אגודל את הקליפה הנוחרת — ובסלפס אחד מחליק התוך לתוך הפה כמו צדפה חלקה. אחרי מיספר ליציס, נהפכים לי מומחים.

באחריות.

איורי יקרת

אודי יקרת, בעלי ואני חיים בדרך-כלל די בסדר, רק דבר אחד מפריע לי אצלו באופן איום. הוא מאחר באופן כרוני לכל פגישה אתי, בצורה שגובלת בזילזול בעיניי. בדברים שלו הוא די מקפיד, איד לשכנע אותו שגם ענייני חשבובים לא פחות.

יש לזה דרך בדוקה. הסבתות שלנו היו אורבות עם מערוך מאחרי הדלת, אבל בימינו הטכנולוגיה השתפרה. כשאת מבי חינה ששעת השי"ן מגיעה ואלופך עדין לא, סדרי לו יפה, בשורה: נעליעץ עם עקב גבוה, מחבת עם רדיס לא קטן מר חבית, וגם מערוך. השאירי ליד כל המוציגים הנ"ל פתק לאקוני: "בתחר אתה". שכן ברנע סקירת המיסדר — את כבר תהיי מפליגה סרקת-הרחק בענייניך מבלי לחכות לו. האפקט יהיה מהמם בתנאי שלא

תזכירי את התקרית בכלל וגם לא תתפתי להיגרר לויכוח שהיא ינסה להתחיל. הייכי לו במתחנות בפרצוף, כעוצרת סוד, ואל תאמרי לעולם מילה בנושא.

התביבות המוגזמת שלך, בתוספת הר שינוי הקוסבי בתנהגות (ביחוד אם קודם נדדת הרבה) יגרמו לפושע להיט תכל על העסק במבט מכבד יותר. איך אמר דה גול: "המיסחורין הוא השילטון". לא מדובר כאן על שילטון, אבל תוספת כוח לעמדתך בעיני היתה יכולה להיות יופי של רצפט.

נא לראות את העניין כמפורד. יש רק לפנות אל אודי יקרת, ת.ד. 136, תל-אביב.